Dosarul nr. **3-31/21**
2-21048578-32-3-02042021

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

22 iunie 2023 or. Ialoveni
Judecătoria *****, sediul Ialoveni
Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător – Natalia Berbec
Grefier- Aliona Bortă

examinând în şedinţă de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Brînză Olesea împotriva Consiliului raional *****, terț Lilia Tănase cu privire la anularea deciziei Consiliului raional ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)” și procesului-verbal al ședinței Consiliului raional ***** din 24.12.2020 în partea adoptării deciziei nr. 06/03 din 24.12.2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și plata unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului

La data de 02 aprilie 2021 Brînză Olesea a sesizat instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului r. ***** privind anularea și suspendarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii indică, că în fapt, la 24 decembrie 2020 Consiliul raional ***** a emis Decizia nr. 06/03 „cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social) prin care a decis: 1. Se ia act de propunerea unui grup de consilieri raionali nr. 02/1-20/1254 din 23.12.2020 cu privire la propunerea eliberării din funcție a vicepreședintelui raionului înainte de termen; 2. Se încetează mandatul de vicepreședinte al raionului înainte de termen (domeniul social) a dnei Brînză Olesea; 3. Se declară vacantă funcția de vicepreședinte al raionului ***** (domeniul social); 4. Se pune în sarcina contabilului-șef Serviciul contabil din cadrul aparatului președintelui raionului ***** efectuarea calculului și plata integrală a dnei Brîznă Olesea a drepturilor salariale în conformitate cu prevederile legislației în vigoare; 5.....

Indică, că examinând conținutul deciziei, constată, că decizia litigioasă este adoptată cu abateri de la procedura legală precum și este nemotivată, fiind emis un act administrativ ilegal, pasibil anulării, menționând următoarele: procedura administrativă s-a desfășurat cu abateri de la cadrul normativ și nu corespunde Regulamentului de constituire și funcționare a Consiliului r. *****, aprobat prin decizia nr. 03/03 din 24 decembrie 2019, în care este expres prevăzută procedura de elaborare a unui proiect de decizie, care este una complexă.

Pentru a fi propus spre vot proiectul de decizie, acesta urma a fi transmis Comisiilor de specialitate pentru avizare în varianta propusă sau puteau fi elaborate și propuneri pe marginea proiectelor respective care, concomitent, se transmit spre dezbatere în ședința consiliului, după înscrierea în ordine de zi. Pe când, în speță, un grup de consilieri raionali au înaintat o inițiativă în privința încetării mandatului înainte de termen vicepreședintelui, însă fără anumite motive sau

bază legală, făcând abuz de un drept subiectiv, fără a ține cont de drepturile obiective înserate în legi speciale de către legislator fapt ce duce la concluzia ilegalității deciziei contestate.

Indică reclamanta, că ședințe ale Comisiilor de specialitate până la procedura de elaborare a proiectului și emitere a unei decizii, nu au avut loc, deoarece avizarea proiectului de decizie propus a avut loc ulterior.

În ședința consiliului raional nu a fost transmis un proiect de decizie, un aviz a Comisiilor de specialitate, o notă informativă sau aviz anticorupție, deși acestea urmau a fi anexate în mod obligatoriu. Ulterior, în mod deliberativ a fost propusă spre votare decizia, prin care să fie destituită reclamantul din funcția de vicepreședinte, în temeiul propunerii a $^1/_3$ din consilieri.

Brînză Olesea a relatat că, a pledat pentru rezolvarea amiabilă a litigiului și a adresat la 28 decembrie 2020 în adresa Cancelariei de stat o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei, însă aceasta a fost readresată Consiliului r. ***** pentru examinare, și respectiv, prin decizia nr. 01/03 din 26 martie 2021, Consiliul r. *****, luând act de cererea prealabilă depusă, a fost respinsă.

Indică reclamanta la art. 50 al Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, potrivit căruia mandatul președintelui și vicepreședintelui raionului poate înceta cu votul majorității consilierilor aleși, la propunerea Președintelui raionului sau a unei treimi de consilieri aleși, însă, la caz, o astfel de propunere lipsește în Registrul Consiliului r. *****, fiind înregistrată doar propunerea a 1/3 de consilieri de convocare a ședinței Consiliului raional.

Mai indică reclamanta, că proiectul de decizie nu a fost prezentat în ședință, fiind discutată doar propunerea a $^1/_3$ de consilieri de a elibera din funcție vicepreședinte, deși acest fapt constituie o operațiune administrativă care formează legalitatea procedurii administrative în cauză.

A mai menționat, că actul contestat nu este motivat, fiind adoptat contrar procedurii prestabilite și cu încălcarea drepturilor reclamantei în ceea ce privește previzibilitatea raporturilor juridice și dreptul la apărare.

De asemenea a specificat că, la emiterea actelor administrative, autoritatea publică locală urmează să țină cont de respectarea principiilor legalității procedurii, proporționalității măsurilor întreprinse, securității raporturilor juridice precum și de motivarea completă a actelor adoptate.

La fel, a invocat că din actul contestat, nu este clar pentru care anume omisiuni sau neîncredere a fost eliberată din funcție reclamanta or, acest fapt este o apreciere eronată, contrară circumstanțelor de fapt, menționate *supra*.

În susținerea motivelor invocate a reiterat și normele Codului muncii, de care urma să se ghideze consilierii la etapa emiterii deciziei contestate, coroborate cu aplicarea principiului proporționalității stabilit de Codul administrativ.

Complementar, reclamanta a indicat și prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199/2010, care stabilește la art. 23 alin. (3) că, temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

Consideră reclamanta că, toate abaterile menționate *supra*, denotă caracterul ilegal și arbitrar al acțiunilor întreprinse de autoritatea publică, iar actul emis este pasibil anulării, or, toate abaterile specificate reprezintă o încălcare a drepturilor reclamantei în calitate de salariat, persoană care ocupă funcție de demnitate publică și ales local.

Prin încheierea din 5 aprilie 2021 a judecătorului Judecătoriei *****, sediul Ialoveni, în temeiul art. 216, 219, 221 și 230 ale Codului administrativ, s-a acordat pârâtului termen de 15

zile din data recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea referinței pe marginea admisibilității și temeiniciei acțiunii de contencios administrativ (f.d. 22-24).

Obiecțiile pârâtului

Prin referința depusă la 8 aprilie 2021, reprezentantul Consiliului r. *****, Sergiu Pascal, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 47-64).

În susținerea acesteia, a invocat că prin decizia Consiliului r. ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului" a fost încetat mandatul de vicepreședinte al raionului înainte de termen (domeniu social), Brînză Olesea și a fost declarată vacantă funcția de vicepreședinte al raionului (domeniul social), fiind adoptată cu votul a 22 de consilieri și publicată în Registrul de stat al actelor locale.

A specificat reprezentantul pârâtului că, argumentele invocate în cererea depusă sunt combătute de situația de fapt și operațiunile administrative derulate cu ocazia adoptării actului.

A invocat faptul că, un grup de consilieri raionali, la 23.12.2020 au înaintat o inițiativa sub formă de propunere cu nr. 02/1-20/1254, act care se circumscrie prevederilor art.19 alin.(7) din legea pre citată şi care stabileşte că proiectele de decizii sânt propuse de consilieri.

Totodată a notat că, întru respectarea condiționalității legale prevăzute de art. 22 alin.(l) din Legea privind administrația publică locală, problema a fost examinată în 2 comisii de specialitate din cele 4 comisii formate în cadrul Consiliului r. *****. Comisia consultativă de specialitate pentru sănătate şi protecție socială, Comisia consultativă de specialitate pentru Învățământ, cultură şi sport au examinat proiectul suplimentar de decizie nr. 06/24, confirmat prin avizele comisiilor de specialitate. Ulterior ședința Consiliului r. ***** din 24.12.2020, s-a desfășurat în conformitate cu ordinea de zi propusă, la care au fost propuse spre introducerea în ordinea de zi proiecte suplimentare, inclusiv şi proiectul deciziei „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)", proiect însoțit de notă informativă, procedură care este prevăzută de art. 18 din Legea precizată, precum şi de Regulamentul-cadru privind constituirea şi funcționarea consiliilor locale şi raionale aprobat prin Legea nr. 457 din 14.1 1.2003.

A menționat că, la propunerea unor consilieri a fost modificată ordinea de zi, astfel s-au examinat în ședința ordinară, proiectul deciziei „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)" sub numărul 06/03.

A invocat prevederile art. 22 alin. (2) al Legii nr. 199/2010 care stabilește că, în cazul demnitarului ales, încetarea înainte de termen a mandatului are loc în condițiile prevăzute de legislația specială ce reglementează activitatea demnitarului și art. 50 alin (2) al Legii nr. 436/2006, care enunță că vicepreședintele raionului poate fi eliberat din funcție, înainte de termen cu votul majorității consilierilor aleși, la propunerea președintelui raionului sau a unei treimi din consilierii aleși.

Concomitent a relatat că, autoritatea emitentă, atât la adoptarea actului contestat, cât și în cadrul operațiunilor administrative, și-a exercitat drepturile și obligațiile cu bună-credință, nu a încălcat drepturile procesuale ale altor participanți la procedura administrativă, a acționat strict în conformitate cu rigorile legii, exercitându-și atribuția legală potrivit scopului pentru care aceasta a fost reglementată.

A menționat că, pretinsele vicii de procedură și de formă ale actului contestat, expuse de reclamantă, sunt combătute de situație de fapt și operațiunile administrative derulate cu ocazia adoptări actului.

Respectiv, la 23.12.2020, un grup de consilieri raionali au înaintat o propunere, cu nr. 02/1/20/1254 din 23.12.2020, care a fost examinată în 2 comisii de specialitate, din cele 4 comisii formate în cadrul Consiliului r. *****.

La ședința Consiliului r. ***** din 24.12.2020, a fost inclusă pe ordinea de zi și proiectul deciziei nr. 06/26 cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social), însoțit de nota informativă prevăzută de art. 18 din Legea pre citată.

Ulterior, la propunerea unor consilieri a fost modificată ordinea de zi și au examinat în ședința ordinară, proiectul deciziei nr. 06/03 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)".

Afirmațiile reclamantei precum că, nu au avut loc ședințe ale Comisiilor de specialitate, iar la ședința consiliului spre examinare nu au fost propuse anumite proiecte de decizie, le consideră declarative și care nu corespund situației reale de fapt. Iar uzul sintagmei „avize anticorupție" de către reclamantă, în speță este impropriu și care se prezintă ca dovada unui lapsus semnificativ în cunoașterea de către reclamantă a normelor ce vizează particularitățile care reglementează operațiunile desfășurate ale Consiliului r. ***** cu ocazia adoptării deciziilor. Or, normele legale aplicabile speței nici Regulamentul de constituire și funcționare a Consiliului r. *****, aprobat prin decizia nr. 03/03 din 24.12.2019, nu conțin o astfel de prevedere.

A menționat că, concluzia trasată în cererea de chemare în judecată de către reclamantă, este categorică, fiind după părerea acesteia, constatat în speță că actul emis este absolut nemotivat, nefiind făcută referirea la necesitatea emiterii lui, nefiind motivate proporționalitatea sancțiunii aplicate, nefiind reflectată cercetarea efectuată, nefiind reflectată poziția părții vizate, or, această afirmație este lipsită de suport factologic şi este combătută prin însuși textul actului administrative contestat.

În concluzie a specificat că, în cererea dedusă examinării judecătorești nu sunt prezentate probe privind vicii de legalitate admise drept consecință a nerespectării unei forme procedurale de elaborare a actului administrativ şi care este stabilită în scopul asigurării legalității acestuia. Or, cererea în cauză nu conține argumente referitoare la vicii de legalitate care rezultă din încălcarea unor dispoziții legale de fond deși, în sensul prevederilor din Codul administrativ, trebuie specificate viciile de legalitate care afectează actele administrative.

A mai menționat faptul că, în cadrul ședinței, la examinarea proiectului de decizie litigios, președintele ședinței a acordat reclamatei posibilitatea de a se expune pe marginea deciziei, fapt confirmat prin procesul-verbal, însă reclamanta a refuzat de a fi audiată asupra subiectului, or, în condițiile în care reclamantul a refuzat audierea/raportarea și expunerea opiniei contrare conținutului proiectului, invocarea pretenției privind ne reflectarea poziției părții vizate, nu poate fi reținută. Autoritatea emitentă nu poate face referință într-un act administrativ la argumentele expuse în cadrul audierii atunci când aceasta nu a avut loc, deoarece participantul în mod deliberat a evitat să fie audiat.

A relevat că, la emiterea deciziei nominalizate, autoritatea colegială privind motivarea în drept a făcut uz de dispoziția normei stabilită în art.50 alin. (2) Legea privind administrația publică locală, ce expres prevede că încetarea mandatelor președintelui şi vicepreședintelui raionului, şi anume, vice-președintele raionului poate fi eliberat din funcție înainte de termen, cu votul majorității consilierilor aleși, la propunerea președintelui raionului sau a unei treimi din consilierii aleși. În acest context, autoritatea colegială la motivarea în fapt a folosit împuternicirea atribuită prin lege, astfel mandatul vice-președintelui raionului încetează înainte de termen în caz de eliberare din funcție de către consiliul care l-a numit în funcția de demnitar.

La alegațiile reclamantei unde invocă prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, arătând că „motivarea şi temeiul eliberării din funcție reprezintă o condiție stabilită şi de legea cadru (art. 23 alin. (4) din Legea nr. 199/2010)” a statuat că, această situație nu corespunde realității, deoarece textul legal prevede că, demnitarul are dreptul să atace în instanța judecătorească actul administrativ de eliberare din funcție doar în cazul când legea statuează acest drept.

În ceea ce privește pretențiile reclamantei cu privire la încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, autoritatea publică locală a indicat că, admiterea unor astfel de cerințe ar exista pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile Consiliului r. *****, care va urma să achite toate plățile necesare, inclusiv salariul pe tot parcursul judecării cauzei, iar în cazul în care decizia respectivă va rămâne în vigoare, Consiliul va fi evident prejudiciat sau chiar şi mai mult ar putea fi obiectul unui alt litigiu de judecată.

Totodată a menționat faptul că, instanța nu poate lua o hotărâre unilaterală faţă de decizia nr. 06/03 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului(domeniu social)”, fără a se expune supra deciziei Consiliului r. ***** nr. 06/05 „Cu privire la alegerea vice-președintelui raionului ***** (domeniul social)”, prin care au fost dobândite drepturile altei persoane, sau a demnitarului nou ales. Existența a două decizii care contravin una alteia şi pot aduce la existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile pentru interesul public.

Or, toate afirmațiile înserate în cerere privind „omisiuni” ce „reprezintă abateri grave de la cadrul legal” nu sunt decât alegațiile reclamantei care *grosso modo* expune concluzii nefondate, cu precădere în partea ce vizează formalitățile procedurale stabilite pentru emiterea actelor administrative individuale. În cererea dedusă examinării judecătorești nu sunt prezentate probe privind vicii de legalitate admise drept consecință a nerespectării unei forme procedurale de elaborare a actului administrativ şi care este stabilită în scopul asigurării legalității acestuia.

Consideră că, cererea în cauză nu conține nici argumente referitoare la vicii de legalitate care rezultă din încălcarea unor dispoziții legale de fond, iar viciile indicate de partea reclamantă pot fi calificate drept neînsemnate şi pot fi înlăturate în condițiile art.123 alin.(2) Cod administrativ.

În accepțiunea părții pârâte, în lipsa unor probe pertinente şi concludente, pretinsele argumente cu tentă declarativă evidentă, nu pot constitui temei de admitere a acţiunii reclamantei, şi anularea pentru motiv de ilegalitate a Deciziei Consiliului Raional ***** nr.06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniu social)”.

Ulterior la 7 mai 2021, reclamanta Brînză Olesea, prin intermediul poștei electronice, a depus opinie scrisă pe marginea referinței depuse de reprezentantul Consiliului r. *****, menționând că argumentele invocate în aceasta sunt neîntemeiate și declarative, totodată fiind totalmente ignorate prevederile Codului administrativ, care impun anumite obligații autorității publice în ceea ce privește modul emiterii actelor administrative.

Totodată a indicat că, pârâtul neîntemeiat invocă precum că, procedura administrativă s-a desfășurat conform cadrului legal, or, acesta s-a intentat în baza propunerii a 1/3 de consilieri.

În speță, deși temeiul intentării procedurii administrative, este în baza Legii nr.436/2006, procedura desfășurării ei se reglementează de Codul administrativ. Or, pârâtul cu rea-credință invocă inaplicabilitatea motivării complete a actului administrativ, obligație imperativă prevăzută

de art.118 Cod administrativ, iar propunerea a 1/3 consilieri este doar temeiul intentării procedurii administrative nu și motivarea în sine a actului administrativ.

Consideră că, autoritatea publică a fost obligată până la emiterea actului administrativ, având în vedere propunerea eliberării din funcție, să efectueze cercetare prin efectuarea unei anchete de serviciu, pe marginea propunerii consilierilor, în vederea temeiniciei celor invocate sau evidențierea aplicării dreptului discreționar al autorității deliberative de a elibera din funcție vicepreședintele, să audieze persoana vizată, până la includerea în ordinea de zi a proiectului respectiv, și nu doar efectuarea pretinsei audieri în cadrul ședinței consiliului raional. Or, odată inclus în ordinea de zi, proiectul a inclus și soluția - eliberarea din funcție, fără audierea persoanei în spiritul Codului administrativ, fără oferirea dreptului la apărare al reclamantei și dreptului de a-și prezenta propria poziție, inclusiv până la elaborarea proiectului propriu zis. A mai evidențiat că, în decizia contestată nu este menționat și nici nu se face referire ce acțiuni au determinat în fond, la emiterea actului și respectiv, la eliberarea reclamantei din funcție. A specificat că eliberarea reclamantei din funcție și numirea noului vicepreședinte, nu puteau avea loc concomitent, în aceeași ședință, or, pentru a intra în vigoare un act administrativ, elementar urmează a fi elaborat în forma votată și semnat, ulterior comunicat sau plasat în Registrul actelor locale. Respectiv, numirea noului vice-președinte, s-a produs cu abateri și cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice (f.d.73-76).

Prin încheierea protocolară a judecătorului Judecătoriei *****, sediul Ialoveni din 16 noiembrie 2021, a fost atrasă în proces în calitate de terț, Tănase Lilia (f.d. 115-116).

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Brînză Olesea, avocatul Filipov Vadim, a susținut integral acțiunea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia.

Totodată a specificat faptul că Consiliul r. ***** urmează să emită actul administrativ individual favorabil, în temeiul căruia să dispună restabilirea Olesei Brînză în funcția deținută până la încetarea raporturilor de serviciu, precum și să achite în beneficiul acesteia, salariul pentru absența forțată de la muncă începând cu data încetării mandatului de vice-președinte a raionului ***** (domeniul social), precum și plata unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu.

Reprezentantul pârâtului, Pascal Sergiu, în bază de procură, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Turceac Ivan, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Terțul, Tanase Lilia nu a susținut acțiunea.

Constatările instanței de judecată, legislația pertinentă și concluziile instanței de judecată

Audiind părțile, examinând acțiunea și actele anexate, referințele depuse și actele dosarului administrativ, stabilind starea de fapt și de drept, instanța de judecată consideră acțiunea admisibilă și întemeiată, din următoarele motive.

Materialul probator atestă că, la 24.12.2020 prin decizia Consiliului r. ***** nr. 06/03, în baza inițiativei unui grup de consilieri raionali nr. 021-20//1254 din 23.12.2020, a fost decis: de a lua act de propunerea grupului de consilieri raionali cu privire la eliberarea din funcție a vice-președintelui raionului înainte de termen; de a înceta mandatul vice-președintelui raionului înainte de termen (domeniul social), a dnei Brînza Olesea, fiind pus în sarcina contabilului-șef, Serviciul Contabil din cadru Aparatului Președintelui raionului *****, efectuarea calculului și plata integrală a dnei Brînză Olesea, a drepturilor salariale în conformitate cu prevederile

legislației în vigoare (f.d.16).

Prin cererea prealabilă din 28.12.2020, adresată OT ***** al Cancelariei de Stat, Brînză Olesea a solicitat anularea deciziei nr.06/03 din 24.12.2020 cu repunerea în funcția de vicepreședinte a raionului *****, domeniul social (f.d.17-18).

Conform răspunsului nr. 02/1-20/1-2 din 04.01.2021 la notificarea înaintată, Brînză Olesea a fost informată despre faptul că cererea prealabilă va fi examinată în proxima ședință a Consiliului raional *****, conform competenței (f.d.19).

Prin decizia Consiliului r. ***** nr. 01/29 din 26 martie 2021 ,,Cu privire la examinarea cererii prealabile înaintate de Brînza Olesea" s-a decis de a respinge examinarea cererii prealabile depusă de Brînză Olesea, în conformitate cu art. 163 lit. a) Cod administrativ și s-a explicat petiționarei că, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă, Judecătoria *****, sediul Ialoveni pentru anularea în tot sau în parte a actului contestat, fără efectuarea procedurii prealabile (f.d. 21).

La 02 aprilie 2021 Brînză Olesea a depus prezenta acțiune în instanța de judecată solicitând anularea deciziei Consiliului raional ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 ,,Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)" și procesului-verbal al ședinței Consiliului raional ***** din 24 decembrie 2020 în partea adoptării deciziei nr. 06/03 din 24 decembrie 2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și plata unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu (f.d. 2-14).

Iar, peste un an de zile, prin decizia Consiliului r. ***** nr. 06/08 din 7 decembrie 2021 **„**Cu privire la înlăturarea unor greșeli de formă și procedură", s-a decis motivarea deciziei Consiliului r. ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 ,,Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social).

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

Prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova și în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Prin acțiunea înaintată, Brînză Olesea solicită anularea deciziei Consiliul raional ***** nr.06/03 din 24.12.202 și procesului verbal al ședinței Consiliului raional ***** din 24.12.2020, în partea adoptării Deciziei nr. 06/03 din 24.12.2020 ca fiind emise ilegal.

Prin prisma art. 206 alin. (1) lit. a), b) Cod administrativ, reclamantul a formulat acțiune în contestare și obligare, solicitând anularea actului administrativ individual, precum și a operațiunii administrative, cu obligarea emiterii actului administrativ favorabil privind restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale, precum și a unei despăgubiri.

Conform art. 207 alin. (1) și (2) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la

art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208; g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) ale Codului administrativ revine Judecătoriei *****, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

La rândul său, art. 11 alin. (1) Cod administrativ, reglementează că actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 15 Cod administrativ, operaţiunile administrative sunt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ.

Respectiv, decizia Consiliului r. ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020, în sensul art.10 și 11 ale Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, care poartă un caracter defavorabil, ținând cont că a fost încetat mandatul de vicepreședinte al raionului (domeniul social), înainte de termen, iar procesul-verbal, în partea contestată, reprezintă operațiunea administrativă.

În sensul art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu art.39 alin. (1), (2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În speță, reclamanta revendică apărarea, pe calea controlului judecătoresc, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ, și anume, dreptul de a exercita funcția de vicepreședinte al r. ***** (domeniul social). Respectiv, condiția revendicării unui drept legitim a fost întrunită.

În baza art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Dispozițiile art.209 alin.(1), (2) Cod administrativ statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b)

data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Acțiunea depusă de Brînză Olesea a fost depusă la 02 aprilie 2021, adică cu respectarea termenului de înaintare a acțiunii.

Instanța de judecată reține că, acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, respectarea procedurii extrajudiciare nefiind impusă, fiind contestat un act administrativ individual al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului, iar prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii

Instanța de judecată concluzionează asupra temeiniciei acțiunii înaintate de Brînză Olesea, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Conform art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Prin prisma art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În sensul art. 194 Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar, se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

În accepțiunea art. 218 Cod administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă; c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În consonanță cu art. 219 Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În virtutea art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În speță, se contestă atât actul administrativ individual - decizia Consiliului raional ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)”, cât și operațiunea administrativă, procesul-verbal al ședinței Consiliului raional ***** din 24 decembrie 2020, în partea adoptării deciziei nr. 06/03 din 24 decembrie 2020.

La adoptarea deciziei, au fost utilizate următoarele raționamente: „În temeiul art. 50 alin. (2) și în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (2) și 46 ale Legii privind administrația publică

locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, în baza inițiativei unui grup de consilieri raionali nr. 02/1-20/1254 din 23 decembrie 2020, Consiliul r. ***** a decis că:

1. Se ia act de propunerea unui grup de consilieri raionali nr. 02/1-20/1254 din 23 decembrie 2020 cu privire la propunerea eliberării din funcție a vicepreședintelui raionului, înainte de termen;
2. Se încetează mandatul de vicepreședinte al raionului înainte de termen (domeniul social) a dnei Brînză Olesea;
3. Se declară vacantă funcția de vicepreședinte al r. ***** (domeniul social);
4. Se pune în sarcina, contabilului -șef, Serviciul Contabil din cadrul Aparatului Președintelui r. *****, efectuarea calculului și plata integrală a dnei Brînză Olesea a drepturilor salariale în conformitate cu prevederile legislației în vigoare;
5. Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării și urmează a fi adusă la cunoștința persoanelor vizate în termenii stabiliți;
6. Monitorizarea executării prezentei decizii se pune în sarcina dlui Iurie Levinschi, Președintele r. *****." (f.d. 16)

Nefiind de acord cu decizia adoptată, reclamanta a înaintat cerere prealabilă, cu solicitarea anulării deciziei și restabilirea în funcția anterior deținută.

În concordanță cu art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În acord cu art. 16 Cod administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În virtutea art. 30 Cod administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri

care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În corespundere cu art. 31 Cod administrativ, **actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate**.

În condițiile art. 32 Cod administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Prin prisma art. 38 Cod administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În temeiul art. 94 Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În prevederile art.118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Norma consacrată la art. 120 Cod administrativ, reglementează că, (1) un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ. (2) Prin

derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conținutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicațiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaște clar conţinutul actului administrativ.

În concludența art. 132 Cod administrativ, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

În baza art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite. Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Noţiunea de „act administrativ” este definită atât în Codul administrativ, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Din analiza actului administrativ contestat, rezultă că Consiliul r. ***** a emis decizia nr. 06/03 din 24 decembrie 2020, având în susținere art. 50 alin. (2) și 43 alin. (2), 46 ale Legii privind administrația publică locală și inițiativa unui grup de consilieri raionali nr. 02/1-20/1254 din 23 decembrie 2020.

Potrivit procesul-verbal nr. 06 al ședinței ordinare a Consiliului r. ***** din 24 decembrie 2020, la ședință au fost prezenți 32 membri din numărul total de 35, fiind prezentă și reclamanta Brînză Olesea, iar chestiunea ce vizează încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social) a fost inclusă în ordinea de zi cu nr. 3 (f.d. 3-21, dosar administrativ).

Conform inițiativei datată cu 8 decembrie 2020, dar înregistrată la Consiliul r. ***** cu nr. 02/1-20/1254 la 23 decembrie 2020, „aleșii locali, semnatari, demni de încrederea alegătorilor, care contribuie la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorându-și obligațiile civice și respectând legislația, au prezentat inițiativa de a introduce în ordinea de zi, proiectul de decizie cu privire la eliberarea din funcție a vicepreședinților Consiliului r. *****, Brînză Olesea și Secu Vasile, prin care acordă un vot de neîncredere în exercitarea atribuțiilor de serviciu” (f.d. 22, dosar administrativ).

Totodată, instanța reține, că inițiativa aleșilor locali nu este însoțită de niciun act/document, probe/înscrisuri, care ar argumenta opinia semnatorilor în vederea prezentării inițiativei de a introduce în ordinea de zi proiectul de decizie cu privire la eliberarea din funcție a vicepreședintelui Consiliului r. *****, Brînză Olesea.

Conform Avizului Comisiei consultative de specialitate pentru învățământ, cultură și sport al Consiliului r. ***** la decizia nr. 06/25 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social), prin prisma art. 22 al Legii nr. 436, cu 6 voturi pro și 3 împotriva a fost avizat pozitiv proiectul de decizie (f.d. 24 dosar administrativ).

În baza Avizului Comisiei consultative de specialitate pentru sănătate și protecție socială al Consiliului r. ***** la decizia nr. 06/25 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social), prin prisma art. 22 al Legii nr. 436, cu 5 voturi pro și 1 împotriva a fost avizat pozitiv proiectul de decizie (f.d. 25 dosar administrativ).

Elocvent cazului este faptul că, la ședința ordinară a consiliului raional din 24 decembrie 2020, secretarul Consiliului raional a anunțat consilierii că, la 23 decembrie 2020, după prima jumătate a zilei, a parvenit un demers, însă care nu a fost prezentat/multiplicat tuturor consilierilor pentru cunoștință, invocându-se că acesta conține date cu caracter personal protejate prin Legea nr. 133 și s-a enunțat opțiunea de a face cunoștință cu conținutul acestui demers în cadrul ședinței. Concomitent, s-a dat citire acestui demers, cu mențiunea că sunt 21 de semnatari și că, a fost elaborat proiectul suplimentar, acesta fiind examinat în două Comisii de specialitate, iar avizele fiind pozitive. Totodată, s-a indicat prevederile art. 50 alin. (2) și Nota informativă de încetare a mandatului de vicepreședinte, însă o Notă informativă la materialele cauzei și dosarului administrativ, lipsește.

În cadrul ședinței Consiliului r. *****, reclamanta fiind întrebată de președintele ședinței dacă dorește să vorbească, fiind vizată, în procesul-verbal nu s-a indicat nici răspunsul la întrebare și nici dacă dna Brînză Olesea a dat explicații asupra celor imputate, însă imediat s-a purces la votarea proiectului de decizie, acumulând 22 voturi pro, 8 împotrivă și 2 abțineri.

Corespunzător, fiind declarată vacantă funcția de vicepreședinte al r. ***** (domeniul social) în ședința consiliului din 24 decembrie 2020, s-a purces la alegerea noului vicepreședinte

al raionului ***** (domeniul social), iar prin decizia nr. 06/04 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui r. ***** (domeniul social), cu 22 voturi pro, 5 voturi împotrivă și 2 abțineri, a fost aleasă în funcția de vicepreședinte al r. *****, Tănase Lilia (f.d. 26 dosar administrativ).

Conform art. 109 alin. (1) și 113 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, administraţia publică în unităţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilităţii autorităţilor administraţiei publice locale şi ale consultării cetăţenilor în problemele locale de interes deosebit. Consiliul raional coordonează activitatea consiliilor săteşti şi orăşeneşti în vederea realizării serviciilor publice de interes raional. Consiliul raional este ales şi funcționează în condițiile legii.

La fel, art. 3 al Legii privind administrația publică locală, stipulează că autorităţile administraţiei publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară şi financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce priveşte administrarea treburilor publice locale, exercitându-şi, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Normele cuprinse la art. 7 și 9 din aceiași Lege, stabilește că în realizarea competențelor lor, autoritățile administrației publice locale dispun de autonomie, consfințită şi garantată prin Constituţia Republicii Moldova, Carta Europeană a Autonomiei Locale şi prin alte tratate la care Republica Moldova este parte.

În acest context, prezintă relevanță și art. 10 alin. (1), (2) al Legii nr. 436 care stabilește că, autoritățile publice locale îşi desfăşoară activitatea în domeniile stabilite de Legea privind descentralizarea administrativă, dispunând în acest scop de competențe depline care nu pot fi puse în cauză sau limitate de nicio autoritate publică, decât în condiţiile legii. Competenţele autorităţilor publice locale sunt delimitate în condiţiile prezentei legi între competenţele autorităţilor publice deliberative şi executive de nivelurile întâi şi al doilea.

Legislatorul la art.49, 50 alin. (2), (4) și 52 alin. (4) ale Legii privind administrația publică locală prevede că, Consiliul raional alege președintele raionului, la propunerea a cel puţin o treime din consilierii aleşi, cu votul majorităţii consilierilor aleşi. În cazul în care candidatura propusă nu întruneşte votul majorităţii consilierilor aleşi, în termen de 8 zile se convoacă o nouă şedinţă în vederea efectuării votării repetate. Dacă şi după votarea repetată nici una din candidaturile propuse nu întruneşte votul majorităţii consilierilor aleşi, în termen de 3 zile se organizează o votare suplimentară, în urma căreia se consideră ales candidatul care întruneşte cel mai mare număr de voturi. Președintele raionului este asistat de vicepreşedinţi. Numărul vicepreşedinţilor se stabileşte de consiliul raional, la propunerea președintelui raionului. Vicepreşedinţii raionului se aleg de consiliul raional, la propunerea președintelui raionului, conform procedurii prevăzute la alin.(1). În funcţia de vice-președinte poate fi aleasă orice persoană, inclusiv din rândul consilierilor.

Vice-președintele raionului poate fi eliberat din funcţie înainte de termen, cu votul majorităţii consilierilor aleşi, la propunerea președintelui raionului sau a unei treimi din consilierii aleşi. Mandatul președintelui şi cel al vicepreședintelui raionului încetează odată cu mandatul consiliului raional.

Preşedintele şi vicepreşedinţii raionului cad sub incidenţa Legii privind statutul alesului local şi Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică.

Art. 3 alin. (1), (2) și 4 ale Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică stabilește că, prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcţii de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege. Prevederile prezentei legi se aplică demnitarului în partea în care statutul acestuia nu este reglementat prin legi speciale. În cazul în care soluţiile

juridice prevăzute de prezenta lege şi de legea specială care reglementează activitatea demnitarului respectiv diferă, se aplică prevederile legii speciale corespunzătoare.

Exercitarea funcţiei de demnitate publică se bazează pe principiile legalităţii, liberului consimţământ, transparenţei, exemplului personal, responsabilităţii şi al loialităţii.

Respectiv, în Anexa legii, vicepreședinte al raionului se regăsește în categoria funcțiilor de demnitate publică

În condițiile art. 22 alin. (1) lit. a), (2) din aceiași lege, **e**xercitarea mandatului încetează în caz de expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen. În cazul demnitarului ales, încetarea înainte de termen a mandatului are loc în condiţiile prevăzute de legislaţia specială ce reglementează activitatea demnitarului respectiv.

În situația prevăzută la art.23 din Legea nr. 199/16 iulie 2010, demnitarul îşi exercită mandatul cu bună-credinţă. În cazul încălcării acestei prevederi, demnitarul poartă răspundere personală. Încălcările comise în exerciţiul mandatului atrag răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală în condiţiile legii. Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcţie de demnitate publică a obligaţiilor, prerogativelor şi competenţelor sale, indiferent de prezenţa culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcţie. Temeiul şi cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător. Demnitarul are dreptul să atace în instanţa judecătorească actul administrativ de eliberare din funcţie doar în cazul cînd legea statuează acest drept.

Incidente speței sunt și prevederile Legii nr. 768/2 februarie 2000 privind statutului alesului local, care la art. 2 alin. (1), 3 și 5 alin. (5) lit. d) reglementează că, în sensul prezentei legi, noţiunea de ales local vizează consilierii consiliilor săteşti (comunale), orăşeneşti (municipale), raionale şi consiliului municipal Chişinău, deputaţii în Adunarea Populară a Găgăuziei, primarii şi viceprimarii, preşedinţii şi vicepreşedinţii raioanelor.

În unitatea administrativ-teritorială respectivă, alesul local este persoană oficială, el fiind reprezentantul autorităţii deliberative sau executive din administraţia publică locală. În exercitarea mandatului, alesul local este în serviciul colectivității respective.

Mandatul președintelui, vicepreședintelui raionului şi viceprimarului încetează înainte de termen în caz de eliberare din funcţie de către consiliul respectiv în conformitate cu legislația în vigoare.

Așadar, actul care a condiționat emiterea deciziei contestate la caz, este inițiativa unui grup de consilieri raionali înregistrată la Consiliul r. ***** cu nr. 02/1-20/1254 din 23 decembrie 2020, care au acordat un vot de neîncredere vicepreședintelui r. *****, Brînză Olesea în exercitarea obligațiilor de serviciu.

Totuși, este evident că, deși au fost avizate de ambele Comisii de specialitate ale Consiliului r. ***** proiectul de decizie nr. 06/25 din 24 decembrie 2020, care a fost adoptat în final cu nr. 06/03 din 24 decembrie 2020, nu toți consilierii au cunoscut despre conținutul acestuia, situație reflectată în conținutul procesului-verbal al ședinței din 24 decembrie 2020 și doar ulterior s-a dat citire inițiativei consilierilor semnatari, fără a prezenta și Nota informativă de încetare a mandatului de vicepreședinte, după cum se indică. Or, o astfel de Notă informativă în general lipsește.

În plus, este notabil și faptul că, din procesul-verbal al ședinței Consiliului r. ***** din 24 decembrie 2020, nu rezultă că a fost pusă în discuție/dezbatere chestiunea privind încetarea înainte de termen a mandatului de vicepreședinte al r. *****, Brînză Olesea, că au fost prezentate și analizate anumite înscrisuri, probe, investigații, rapoarte de activitate, audieri, note

informative, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului administrativ, or, doar a fost enunțat conținutul Inițiativei și s-a pus la vot proiectul de decizie, ceea ce denotă o lipsă de descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului administrativ defavorabil.

La fel, instanța denotă că, deși în ședința consiliului s-a menționat despre faptul că, dna Brînză Olesea fiind vizată, a fost întrebat dacă dorește să vorbească, nu rezultă niciun răspuns al acesteia fie afirmativ sau negativ de a oferi explicații sau dacă refuză a fi audiată, or, la materialele cauzei, precum și la dosarul administrativ lipsesc înscrisuri în acest sens.

În acest context, solicitarea de către președintele ședinței a explicațiilor din partea demnitarului, Brînză Olesea, urma să se desfășoare într-o manieră transparentă și să ateste cu certitudine și indubitabil, cel puțin, depunerea diligenței corespunzătoare în a-i comunica dnei Brînză Olesea despre posibilitatea prezentării explicațiilor scrise/verbale, într-un termen rezonabil.

Aderent, urmează de remarcat și faptul că, acordarea votului de neîncredere în exercitarea obligațiunilor de serviciu, invocată și susținută de consilierii semnatari în inițiativa înregistrată la 23 decembrie 2020, nu este bazată pe anumite circumstanțe/împrejurări plauzibile și pertinente, aceasta fiind lipsită de substanță.

Or, scopul general al funcției de vicepreședinte pe probleme sociale reprezintă asistența Președintelui raionului în soluționarea problemelor ce țin de domeniul social al raionului și sarcinile funcției de vicepreședinte al raionului *****, iar analizând materialele dosarelor administrative și piesele dosarului, nu se atestă anumite abateri de la exercitarea funcției de vicepreședinte al r. ***** (domeniul social) sau neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a sarcinilor ce-i reveneau conform Fișei -Postului și/sau existența unei Note informative ce ar evalua *per ansamblu* activitatea dnei Olesea Brînză în funcția de vicepreședinte și motivele de fapt care ar duce la votul de neîncredere.

La materialele cauzei lipsește și inițierea unei proceduri față de dna Brînză Olesea, prin prisma Legii nr. 199.

Aici, instanța de judecată denotă că motivarea autorității publice locale s-a bazat doar pe inițiativa de acordare a votului de neîncredere a 1/3 de consilieri în exercitarea de către Brînză Olesea a obligațiunilor de serviciu și pe art. 43 alin. (2), 46 și 50 alin. (2) ale Legii nr. 436.

Or, art. 23 al Legii nr. 199/16 iulie 2010, care este o lege specială stipulează că**, temeiul şi cauzele revocării sau eliberării din funcţie din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.**

Instanța de judecată reține, că motivarea actului administrativ nu rezidă doar în cantitate ci și calitatea raționamentelor și concluziilor degajate de emitent, or, conținutul actului administrativ nu satisface dezideratul respectiv, esențial este ca să se desprindă voința certă a autorului actului administrativ și argumentele plauzibile și probate care o fundamentează.

Deși autoritățile publice sunt obligate, din oficiu, să cerceteze echidistant și imparțial circumstanțele de fapt și de drept ale cazului care face obiectul procedurii, componența dosarului administrativ demonstrează că această obligație nu a fost îndeplinită elocvent.

Trecând litigiul dedus judecății prin lumina triplului test (principiul proporționalității), care deși nu este specificat expres în textul Convenției Europene pentru Drepturile Omului, este totuși aplicat de Curte, instanța atestă că în prezenta speță, autoritatea publică pârâtă nu a stabilit proporționalitatea măsurilor întreprinse prin decizia contestată în sensul art. 29 din Codul administrativ. Discreția decizională a autorității publice pârâte a fost exercitată fără a ține cont de condițiile expres reglementate la art. 137 din Codul administrativ.

Totodată, instanța menționează că, la examinarea prezentului litigiu ce vizează încetarea mandatului înainte de termen, autoritatea publică locală de nivelul II este obligată să dovedească legalitatea și să indice temeiurile de fapt și de drept, inclusiv să ofere o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc, acestea urmând a fi concrete și clare, însă pârâtul, în justificarea poziției sale, nu a prezentat probe incontestabile, pertinente și admisibile.

În aceeași ordine de idei, este notabil și faptul că, decizia contestată de reclamantă, pe lângă faptul că nu conține fapte concrete, incriminate reclamantei Brînză Olesea, nu cuprinde termenul și organul în care poate fi contestată.

Pe altă undă de idei, instanța reține încălcarea de către pârât a principiilor procedurii administrative prevăzute la art. 21 (legalitatea), 22 (cercetarea din oficiu), 23 (egalitatea de tratament), 24 (buna-credință), 31 (motivarea) și 32 (comprehensibilitatea și transparența acțiunilor autorităților publice) din Codul administrativ, precum și etapele procedurii administrative prevăzute în Capitolul I, Titlul II din Codul administrativ.

Or, decizia contestată reprezintă în esență un act administrativ individual defavorabil care trebuia să fie precedat de inițierea unei proceduri administrative riguroase, iar derularea ei trebuia să decurgă în asemenea manieră ca să asigure plenar garanțiile și principiile recunoscute expres de Codul administrativ.

În circumstanțele expuse, instanța consideră că, decizia Consiliului raional ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 ,,Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)" a fost emisă cu încălcarea legii, ceea ce condiționează admiterea pretenției cu privire la anularea deciziei disputate.

Deși, autoritatea publică a emis **peste un an de zile, decizia Consiliului r. ***** nr. 06/08 din 7 decembrie 2021 „**Cu privire la înlăturarea unor greșeli de formă și procedură**", prin care a decis înlăturarea aspectului de motivare a deciziei Consiliului r. ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social), aceasta denotă că, autoritatea publică de nivelul II și-a recunoscut însăși ambiguitatea actului administrativ emis, precum și faptul că, actul administrativ contestat a fost emis contrar prevederilor art. 118, 119 și 120 ale Codului administrativ.**

În acord cu art. 89 Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanţei de judecată.

La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Imediat după pronunțarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

La rândul său, art. 356 Codul muncii, stabilește că angajatorul este obligat să execute imediat, conform Codului de procedură civilă, hotărârea (decizia) instanţei de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă şi din alte raporturi legate

nemijlocit de acestea. Neexecutarea actelor judecătorești indicate la alin. (1) atrage efectele prevăzute de Codul de executare.

În temeiul art. 256 alin. (2) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

Restabilirea în funcție reprezintă acea remediere cu impact instantaneu implementată de instanța de judecată menită să asigure garantarea eficientă și imediată a dreptului la muncă încălcat de către angajator în mod ilegal. De regulă, reintegrarea în muncă operează prin efectul legii și este subsecventă pretenției de bază ce vizează actul de eliberare nelegitimă din funcție.

În acord cu art.90 alin. (1), (2) și (3) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinându-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În corespundere cu art. 165 alin. (1), (3) Codul muncii, salariul mediu include toate drepturile salariale din care, conform legislației în vigoare, se calculează contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, cu excepția plăților cu caracter unic. Modul de calculare a salariului mediu al salariatului este unic și se stabilește de Guvern.

Conform art. 329 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

În conformitate cu art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

În conformitate cu rigorile consacrate *supra* și în virtutea concluziilor reliefate pe segmentul cerinței de restabilire în funcție, instanța dispune încasarea de la Consiliul r. ***** în beneficiul Olesei Brînză, salariul pentru absenţa forţată de la muncă începând cu 24 decembrie 2020 (data încetării mandatului de vicepreședinte al raionului înainte de termen).

În temeiul art. 256 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, urmează a fi executate imediat ordonanţa sau hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata unui salariu mediu pentru absenţă forţată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu.

Pe cale de consecință, Consiliul r. *****, urmează să emită actul administrativ individual favorabil în temeiul căruia să dispună restabilirea Olesei Brînză, în funcția deținută până la încetarea raporturilor de serviciu, precum și să achite în beneficiul Olesei Brînză, salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data încetării mandatului de vicepreședinte al raionului ***** (domeniul social), precum și plata unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, în mărimea unui salariu mediu.

în conformitate cu art. 195, 219, 224, 225, 226, 228, 229 și 232 Cod administrativ, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de Brînză Olesea.

Se anulează actul administrativ defavorabil - Decizia Consiliului raional ***** nr. 06/03 din 24 decembrie 2020 „Cu privire la încetarea mandatului înainte de termen a vicepreședintelui raionului (domeniul social)” și operațiunea administrativă materializată în procesul-verbal al ședinței Consiliului raional ***** din 24.12.2020 în partea adoptării Deciziei nr. 06/03 din 24.12.2020.

Se obligă Consiliul raional ***** să emită actul administrativ favorabil în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Brînză Olesea în funcția deținută până la încetarea raporturilor de serviciu.

Se obligă Consiliului raional ***** să achite în beneficiul lui Brînză Olesea salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data încetării mandatului de vicepreședinte al raionului ***** (domeniul social) – 24 decembrie 2020, precum și un salariu mediu cu titlu de prejudiciu moral.

În conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. b), d), alin. (2) Cod procedură civilă, hotărârea cu privire la reintegrarea în serviciu și în partea ce ține de încasarea unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, se execută imediat.

Se explică părţilor, că instanţa de judecată va întocmi hotărârea integrală, dacă participanţii la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile, din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Ialoveni.

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Berbec**

Hotărâre redactată la 28 iulie 2023

/semnat/

Copia corespunde originalului
Judecător *N. Berbec*